

ע.ע.

פרוטוקול מס' 45
מישיבת ועדת הפנים
שהתקיימה ביום ד', ב' בתמוז תשי"ב - 25.6.52
(בשעה 8.30)

נוכחים:

י. ספיר - היו"ר
ע. אסף
ס. ארם
י. בן-צבי
ד. הכהן
א. חביבי
ס. חזבי
י. ישעיהו
ח. לנדאו
ג. פלש
א. פרי
ט. פרלשטיין

מזמנים:

מר טי - משפד הפנים
מר סילבסטון - " "
מר גולדין - " "
מר ידין - המשפטים
י. הררי - חבר הכנסת.

סדר - היום:

1. ההחלטה על ההצעה לסדר היום "ל
חבר הכנסת הררי בענין ביטול היחרי-
יצאה".
2. חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. ספיר:

לפי המוסכם, עלינו להחליט היום בקשר
לדיון במליאה בענין הצעתו של חבר הכנסת הררי, עלינו להחליט, אם
אנו מציעים למליאה לדון בהצעת החוק, שהוגשה ע"י חבר הכנסת הררי,
או לא.

י. הררי:

המצב הוא זה: בכל פעם שמביאים הצעה
לסדר-היום ומעבירים אותה לוועדה,
חושבים בטעות והענין הועבר לטיפול הוועדה. למעשה, הוועדה צריכה
להחליט אם לגנוז את הענין, או להעמידו בסדר יומה של הכנסת. הכנסת
יכולה אחר-כך לא לברר את הענין בקריאה ראשונה, כי אם להעבירו
מיד לוועדה, אשר תדון לגופו של ענין.

ע.ע.

היו"ר י. ספיר:

למעשה, עלינו להצביע ביחס לסתי הצעות:
(א) אם אנו מחליטים לקיים בכנסת דיון בקריאה ראשונה על הצעת חבר הכנסת הררי בענין ביטול היחרי יציאה, ובהרחבה על כל בעית היחרי היציאה; (ב) מה היא הטלצת הועדה בבירון זה.

ב-7 נגד 5 קולות הוחלט לקיים בכנסת דיון בהצעת חבר הכנסת הררי בענין ביטול היחרי יציאה.

י. לשעיהו:

אשר להמלצת הועדה בבירון, אני מציע לחכות עד שהכנסת תעביר אלינו את הדיון בהצעת החוק.

היו"ר י. ספיר:

לאחר שנסמכו בוועדה דעות זונות על הבעיה הנידונה, היא יכולה גם להכליץ.

דוד הכהן:

אם חתיה קריאה ראשונה על הצעת החוק, מה טעם לדבר עכשיו על סייגים? אני מציע לא להעמיד את ההצעה הזאת להצבעה.

היו"ר י. ספיר:

ההצעה, כפי שנחמעה כאן, היא: הועדה מסליצה על כך שיבוטלו היחרי היציאה על פי סייגים, שעליהם יהיה דיון.

ב-8 נגד 5 קולות נתקבלה ההצעה.

בישיבה האחרונה עורר חבר הכנסת פרי את ענין התלונות שנסמכו על ראש עיריית עכו. סימנתי בתיק הועדה את חילופי הנכחבים שהיו לי בענין זה, החברים המעונינים יוכלו לעיין בהם, ובישיבה הקרובה בירון בענין.

דוד הכהן:

עד כמה שאני מבין, הועדות קיימות לשם תחיקה ובירור בעיות שהכנסת מעבירה אליהן, אך לא יתכן שהועדות תהיינה מעין מסללה קטנה, או בבואה של משרד לכל טיב חקירות ושליחת מכתבים אליהן. אינני יודע אם יש לנו הזמן הפנוי לכך, ואינני יודע אם זה בסמכותנו. דבר זה גורע, ללא כל ספק, מסמכות הכנסת ומסמכות המסלה. גם אני קראתי בעתונות על כעשיו של ראש עיריית עכו והתלונות שהוגשו בקשר לכך, אך תלונות כאלו אני קורא בעתונות יום יום.

היו"ר י. ספיר:

לפי החקנון, רטאית הועדה לדון בכל ענין שאחד מחבריה רוצה לעורר. ישנם נושאים שונים שהועדה מספלה בהם; סילצו של הדיון אינו כחייב עדיין דבר, אלא אם הכנסת מחליט שהיא רוצה לדון בו, גם ועדת הכלכלה דנה בחלונות של אנשים פרטיים, ארגונים וקיבוצים נגד פקידות מסללצת. ועדה זו טיפלה תמיד בכל הבעיות המוניציפליות. היא חייבת לדון בהן ואי-אפשר לשלול ממנה את הדיון מלמפרע.

בזכנו פנו נציגי סיעות האופוזיציה בעיריית עכו אל ועדת הפנים בתלונה על פעולתו והתנהגותו של ראש העירייה; העברתי את החומר למסדר הפנים ובקשתי ביאורים. לאחר שקיבלתי את הביאורים ענדתי להביא את העניין בפני הועדה, אך בינתיים עורר חבר הכנסת פרי את השאלה. אין כל סיבה לא לשמוע את כל השתלשלות העניינים, ואח"כ להחליט מה לעשות. מבחינה פרוצדורלית, העניין ברור, אטר לגוף העניין, אמציא לכם את החומר.

ז. יטעיהו:
אם חבר הכנסת פרי דורש דיון בעניין זה - זוהי זכותו. מה שמוטל בספק הוא - הבאת תלונות בפני ועדת הפנים. ישנה ועדה מיוחדת לבירור תלונות הציבור, ועליה להחליט אם להעבירן לבירור ועדה מסויימת, או לא.

היו"ר י. טפיר:
גם לפי תקנון הועדות, מסמכותה של הועדה לבירור עניינים מסוג זה.

ח. לנדאו:
אני מתפלא מאוד שבכלל תיתכן התנגדות כל שהיא לדיון בבעיות הקשורות בשחיתות השוררת במדינה. איני סבין למה מבקשים למנוע את הדיון בזה רק בגלל זה שהמקרה קשור בחבר מפלגה מסויימת.

היו"ר י. טפיר:
אנו עוברים להמשיך הדיון בחוק הפניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

אנו עומדים בסעיף 7 (ג). בישיבה האחרונה הוטל על היועץ המשפטי להוסיף עוד פיסקה, הקובעת את ענין הרחקתו של אותו אדם שבא לישראל ונתברר כי אינו ראוי להיכנס אליה.

כלבד זאת הציע חבר הכנסת חזני, שאם אדם בא לישראל ויש צורך להחזיקו במעצר עד לבירור אם ראוי הוא להיכנס, שזמן המעצר יהיה סוגבל. אם תהיה אפשרות לא להחזיקו במעצר עד לגמר הבירור, אין צורך בהגבלת הזמן.

ז. בן-צבי:
לא נזכרו בסעיף הכללים "מעצר" או "מאסר". יתכן שיש רשות לעכב את כניסתו של אותו אדם באמצעות ערבות, או הוראה להתאכסן בבית סלון מסוייט.

היו"ר י. טפיר:
חבר הועדה חזני יוצא מתוך היותו בקודת הסקפה ש"מקום" עלול להיות גם בית סוחר.

ג. פלש:
אף אני בעד הגבלת זמן הבירור.

י. פרי:
אני מציע להוסיף אחרי המלים: "ראשי קצין ביקורת הגבולות לעכב את כניסתו... את המלים: "במשך 48 שעות". בדרך כלל, יש להניח כי אדם הבא לישראל ורוצה להיכנס אליה טעויד באשרת כניסה ודרכון. במקרה שהעניין מעורר חשד אצל קצין ביקורת הגבולות, יש צורך לקבוע זמן לבירור העניין, והזמן צריך להיות סוגבל ל-48 שעות. אם במשך 48 שעות לא הספיק קצין ביקורת הגבולות לברר את העניין, הוא חייב לאפשר את הכניסה.

כמו כן, אני מציע להוסיף אחרי המלים:
"ואם נמצא זאינו רואי להכניס - עד ליציאתו", אם המלים: "ועם לא יצא
פרצונו במסך חודש ימים", ואח"כ יבוא המלים: "עד ליציאתו מסנה".
כלומר, אם לאחר הבירור נחברר שהאיש זאינו רואי להכניס, אפיר להביא
בחטבון נקרה זאין לו אפירוח לצאת מיד את הארץ. במקרה כזה צריך להשאיר
לו שהוחזק חודש ימים כדי לצאת פרצונו. אם במסך חודש ימים לא יצא
פרצונו, שרתיקים אותו.

היו"ר י. חפיר:

אך לא ציינת מה עוזזיו עם אותו אדם
במסך אותו חודש ימים.

א. פרי:

לפי שיטענות החוק, לא נאמר שצריך
לאסרו או לעצרו, אפיר להבין זאת,

שהוא חייב להימצא תחת פיקוח,

מר שי:

זוהי הכוונה,

ע. אטף:

אני רוצה יבחוק יהיה מנוחם בצופן ברור,
כי לאוחו אדם שהחפורר מפק ביחס לכניסתו,
הברירה החפשיה בידו לומר על הבירור ולצאת בכל עת.

לגבי ההערה השניה, צריך להבין שהכוונה
היא לא רק להורות מקום, כי אם לקבוע חנאיה. פירושו - יכול להיות מקרה
שחשפתו בערבות כפיזה בלבד, אך מוכרחים גם להשאיר אפירוח להחזיק אדם
במעצר, במקרה והוא עלול למכן את שלום הציבור, והמדינה.

דוד הכהן:

מדינה אפיר רוצה לעכב את כניסתו של
אדם מסויים, אינה יכולה בד בבד גם

לכבוע את יציאתו.

במקרה שמדינה מעכבת את כניסתו של
אדם מסויים, מקום הימצאו של האדם עד לגמר הבירור חלוי במקרה האינדי-
בידואלי אשר בגללו היא מעכבת, היא יכולה להורות לו לשבת בבית מלון
עד לגמר הבירור, היא יכולה להוזיבו בכית מעצר, והיא יכולה גם לשחררו
בערבות כפית למסך זמן הבירור, היא גם אינה מחזיבת לחרוץ את מחפסה
במסך 48 שעות.

מ. חונל:

אני מבחין בין זני סוגי מקרים:
יזנו נקרה, כפי שהוא מנוחם כאן,

שחפורר מפק את האדם רשאי להיכנס מבחינה פרוצדורלית הקשורה עם
הכניסה. במקרה כזה רשאי קצין ביקורת הגבולות לעכב את כניסתו עד
לגמר הבירור, אבל במסך הבירור הזה, זאין צורך להחזיקו במעצר: אפיר
לשחררו בערבות כפית.

ישנו מקרה שהאדם רואי להכנס מבחינת

החוק, אך שחפורר חשד שהוא כרגל, או שכניסתו אינה רצויה. במקרה כזה
חובה להחזיקו גם בבית מוהר, במקום ולא יוכל לבוא בכגע עם אותם האנשים
שאולי הוא רוצה לבוא אהם בכע, אך גם מעצר זה צריך להיות מוגבל בזמן.

החוק, אך שחפורר חשד שהוא כרגל, או שכניסתו אינה רצויה. במקרה כזה חובה להחזיקו גם בבית מוהר, במקום ולא יוכל לבוא בכגע עם אותם האנשים שאולי הוא רוצה לבוא אהם בכע, אך גם מעצר זה צריך להיות מוגבל בזמן.

ג' פלט:

אני כצ"ע לקבוע זמן מוגבל לבירור, אם רשאי האדם להכנס לישראל, אם נמצא שאינו רשאי להכנס, אינו כצ"ע לקבוע מועד ליציאתו או הרחקתו.

היו"ר י. ספיר:

קודם כל, ישנה הצעה כפי שהיא מוסברה ע"י ב"כ המלטונות, להשאיר את המצב כמו שהוא מחוץ לתיכון, להוציא לפיסקה כיוצאת את ענין העיכוב.

ט. חזני:

זוכנעתי מהסברת פר טי, כי הגבלת זמן תהייה לאחר הבירור היא רק לרעתו של האדם הנוגע בדבר.

היו"ר י. ספיר:

חבר הוועדה פרץ כצ"ע לנסח את הסעיף באופן כזה, שאם נמצא כי האדם אינו רשאי להכנס לישראל, תהיה לו שהות של חודש ימים על מנת לצאת מרצונו הסוב. לעומת זאת, לאחר שהחודש כבר עבר, אין להגביל את הזמן לגירוסו; אפשר להחזיקו אפילו במשך שנה ובאילו תנאים שייקבעו.

דוד הכהן:

אם עוד לפני כוואו של האדם, הוברר למלטונות כי אינו רצוי, לטמם מה להחזיקו במשך חודש ימים?

א. פרי:

אפשר להוסיף: "ואם לא יצא במשך חודש ימים מטעמים שאינם תלויים בו...".
הצעת א. פרי לא נתקבלה

הסתייגות: א. פרי.

היו"ר י. ספיר:

אני ככ"מ שלגבי המועד עד להרחקה, נתאחדו דעות המציעים, לא לקבוע כל מועד. נשארה רק סאלה אחת: המועד שניתן לקצין ביקורת הגבולות לקיים את הבירור, אם רשאי האדם להכנס לישראל, ועל כן ישנן כמה הצעות: (1) לא לקבוע כל הגבלה; (2) להגביל את המועד ל-48 שעות; (3) להגביל את המועד ל-3 ימים; (4) להגביל את המועד לשבוע ימים.

ה צ ב ע ו ת

בעד ההצעה לא להגביל את מועד הבירור - 5
נגד - 6

ההצעה לא נתקבלה

בעד ההצעה להגביל את המועד ל-48 שעות - סיעות
נגד - 7

ההצעה לא נתקבלה

בעד ההצעה להגביל את המועד ל-3 ימים - 5
נגד - 6

ההצעה לא נתקבלה

בעד ההצעה להגביל את המועד לשבוע ימים - 6
נגד - 5

נתקבלה ההצעה להגביל את מועד הבירור לשבוע ימים.

הסתייגות: דוד הכהן, א. פרי

הזו"ר ז. ספיר:

איר לענין החנאית, אני מציע לכסור
ליועץ הכספטי להכין את הנו"ח המתאים.

אנו עוברים למעיף-קטן (ד).

כד טז:

בענין זה קיימת נוהג בינלאומי, ואין
יוצא מן הכלל כחגיגה זו. כל אוירון,
אניה או כלי הסעה אחר המביא אדם יאינו יכול לקבל אפשרות כניסה לאוהה
נדונה, כחייבים את רב החובל, עו האחראי על כלי ההסעה לקחת את האדם
בחזרה, אם האניה נסעה בטרם נסתיים הבירור, רב החובל פסור כחובה זו.
אפטר להגזע לירי הסכס עם רב החובל, אם רצונו בכך, זהו ירחיק את
האדם בנסיעתו הסניה, לאחר הבירור נסתיים.

ט. פרלשטיין:

לכה לא להטיל את האחריות הזאת על
החברה, ולא על האדם שבטקרה הוא רב
החובל, או האחראי על אותו כלי הסעה; הרי הדבר קסור גם בהוצאות?

פר ירין:

למעשה, מעיף-קטן (ד-) אינו מדבר על
ההוצאות הכרוכות בפעולה זו. י"ל לו היקר
כצוטצם מאוד. הוא אומר: רב חובל זל אניה זה האחראי על כלי הסעה אחר
שבאו לישראל, אחראיים על האנשים שהם מביאים אחר, ואם הביאו אנשים
שאינם רגאים להכנס, הם חייבים לקחת אותם בחזרה. אם הסניה לא הצליחה
לשלוח את האנשים בחזרה באותו כלי הסעה שבאו, ההוצאות הן כבר על חסבונה.
יתכן שהיא יכולה לגבות בחזרה את הכספים שהנוסעים, אך זה כבר לא נאטר
בחוק.

הזו"ר ז. ספיר:

היות והמעיף הזה מכוון לכך "יוכלו לשלוח
אח הארץ באותו כלי הסעה שאחר בא, רצוי
להטיל את האחריות לכך על רב החובל, האיש שהוא בעל המלטה על האוירון
או כלי הסעה אחר באותו רגע שאנו מעונינים להתמסס בהם.

פ. חזני:

לזם סה לכתוב: "רב החובל זל האניה"
ואח"כ "והאחרצי על כלי הסעה אחר".
אפטר לכתוב: "האחראי על כלי ההסעה...".

(היציבה בנעלה ביטעה 10.10)